

[Arne Melchior]

at den dagsorden, der ligger på Folketingets bord, må man tage hatten af for. Jeg synes, det er godt gjort, at de otte ordførere har kunnet lave en tekst, som alle kan gå ind for. Personlig kommer jeg nok til at forholde mig blank til den, eftersom jeg er uenig i sigtet i pind 2: Jeg tror simpelt hen, det er en urealistisk målsætning, og jeg tror, der findes andre, hurtigere og bedre tilbud at give Østeuropa. Men det er en anden historie. Stadig væk: Hatten af for dagsordenen!

Det er dagsordenens pind 4, den næstsidste i rækken, der får mig til at bede om ordet her mod debattens slutning, idet den pind jo siger, at det gælder om at udvikle målsætningen om større åbenhed og mere nærhed og demokrati i samarbejdet inden for EU. Og det sker jo altså i en situation – som andre kun sporadisk har været inde på i debatten – hvor vi i Europa ser, at der er fascistiske ministre i en af medlemslandenes regeringer.

Jeg har med nogen beroligelse og tilfredshed læst en udførlig reportage i Berlingske Tiden i søndags, som søgte at bortvejre frygten for, at det nu skulle være så forfærdeligt, at det parti skulle være så fascistisk. Ikke desto mindre har dets formand jo altså sagt, at Mussolini har været Italiens største statsmand i dette århundrede.

Politiken citerer i dag Reuter for, at et ledende medlem af det pågældende parti har sagt, at man vil søge at afskaffe den lov, der er gældende i Italien, og som forbyder det gamle fascistpartis eksistens i Italien – svarende til det, som gælder for nazipartiet i Tyskland.

I den situation har den norske udenrigsminister på sin regerings vegne hejst meget kraftige advarselssignaler. Det samme har den socialistiske gruppe i Europa-Parlamentet gjort, altså den største gruppe og den gruppe, som jo har fremtrædende medlemmer fra statsministerens parti, idet den har tilsluttet sig denne advarsel og denne protest.

Så siger nogle: Nå ja, men de er jo folkevalgte, og det må vi respektere demokratisk! Så vil jeg dog erindre om, at Benito Mussolini også var folkevalgt, og at Adolf Hitler, den største af samtlige skurke, faktisk også blev leder af sit lands regering som resultat af et demokratisk valg i Tyskland. Det var dagen efter dette valg, at chefredaktøren for Göteborgs Handels- og Sjøfartstidning skrev i sin rubrik i sin avis:

»Herr Hitler är en förlämpning.« Og hvad det førte til, at der ikke var advarsler, at der ikke var frygt, og at der ikke var protester og afstandtagen nok i 1930'ernes Europa, ved jo alle.

Det er på denne baggrund, jeg retter disse ord til statsministeren. Jeg var meget glad for at høre statsministerens besvarelse af forespørgslen; jeg synes, den var både indholdsrig og usædvanlig velholdt. Statsministeren har jo altså også ret god tid, men han kom ikke ind på dette problem.

Jeg forstår godt, at statsministeren som regeringsleder må veje sine ord, men jeg vil alligevel opfordre statsministeren til i det mindste at driste sig til – om jeg så må sige – at deltage i advarslen imod noget, der er ved at ske i vor familie. Og så kan det ikke nytte noget, at man siger: Jamen vi har også været til møder med dem og dem og dem! Her drejer det sig om vore flerdobbelte allierede: den italienske stat og den italienske regering. Og jeg synes ikke, denne debat kan slutte – sådan som situationen nu er i en række lande i Europa – uden at der også fra den danske regering, hvis det er muligt, kommer nogle udtalelser, der klart udtrykker afsky for og afstandtagen fra nogle tendenser, som vi i egen og fælles interesse givetvis må bekæmpe af al magt.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det var jo en spændende tale, vi her hørte fra hr. Arne Melchior, som gik stik imod, hvad CD's ordfører på området var heroppe at sige for en times tid siden. Jeg kan forstå, at hr. Peter Duetoft har forladt bygningen, siden hr. Arne Melchior nu kan gå op og sige, at vi fuldstændig og aldeles skal tage afstand fra de lovligt valgte i den nye italienske regering, i stedet for at sige, som CD's ordfører sagde: at vi ikke principielt skulle tage afstand fra dem, men at hvis de havde fascistiske tendenser, skulle vi tage afstand fra det og være en blokade imod den slags tendenser i lovgivning, i direktiver, i forordninger osv.

Men jeg forstår, at hr. Arne Melchior af princip vil gå imod dem, fordi de er valgt på en fascistisk liste. Det må jo være hr. Arne Melchiors egen sag, om han synes, det er ligegyldigt, hvad folk siger, blot de er valgt på en liste, som ikke kan stå for hr. Arne Melchiors nær-